

въ Сърбия *)	”	”	100,000,
въ Ромъния **)	”	”	160,000,
и въ Австрия	”	”	29,344
			<hr/>
			7,309,344.

Ние сме твърдо увѣрени, че ако нашите учени да би са заняле малко по-сериозно съ тоя въпросъ, то, безъ никакво сжмѣние, тие би достигнале до оная цифра, която е показана въ гореказанното прошение. По вѣроисповѣданията Шафарикъ преди нѣколко години е раздѣлялъ бжлгарската народность така:

*) Тая цифра ние земаме изъ извѣстието на г-на Сабо, който е билъ испроводенъ отъ „Пещанското Геологическо Дружество“ съ научна дѣлъ въ Сърбия, който са е бавилъ доводно дълго време въ това княжество и който е видѣлъ съ очите си онова, што явява въ своето изслѣдование. Противъ г-на Сабо е възстаналъ Боголюбъ Ивановичъ (гл. „Отаѣбина“, книжка 5 за 1875 г.), който ни разказва противното. „Ние никакъ не можеме да признаемъ, говори г. Ивановичъ, че въ Сърбия има бжлгаре, и протестираме, че маджарскиятъ професоръ ни ги на вѣз ва. Тие може и да сж биле не голѣмо количество въ хияжевскиятъ и въ алексиничкиятъ округъ (а въ зейчарскиятъ и въ неготинскиятъ ? р.) въ онова време, когато тие округи сж биле отстжнени на Сърбия отъ турците, а това е било въ 1833 г., а да ги има и днесъ, това не е истина; ние можеме да потвърдиме това съ туй, че имаме фактически доказателства изъ „пописнимъ книгамъ“, защото населението на Сърбия въ 1866 г. е записано и по народностите, — а никакви бжлгаре въ тоя случай не сж найдени“ (?). Да видиме сега какво говори гореказаниятъ маджарски професоръ. „Въ Сърбия, говори г. Сабо, живѣять около 100,000 бжлгаре. Но защото въ тая земя никаква друга народность, освѣвъ сжрбската, не е приозната, то бжлгарете не могатъ да иматъ свои школи и не смѣять да употрѣбляватъ своятъ езикъ въ правителственните дѣла.“ Ние имаме голѣмо количество достовѣрни факти, че г. Сабо има пълно право. Когато пишѣхме тие рѣдове, то единъ бжлградски сжрбинъ ни са оплака, че дѣцата на сжрбските чиновници, които са испроваждатъ отъ правителството въ алексиничкиятъ округъ, забравятъ своятъ езикъ и обжлгаряватъ са, защото въ тоя округъ нѣма сжрбе.

**) Гл. „Знание“, брой 6.